

1895-01-01

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Grækenland

Arkivplacering:

Mappe 21 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Odos Kuroorappovs 36. 1 Jan 1895.

Gladvis nyttar Kare Fester og
Tak for hvor en Kærlig Tanke, som Du
har sendt os i det gamle, og gid
jag må komme hjem til en godt
uhvilt og flink Fester. Ingeborg
ønsker Dig også et rigtig godt nytår,
vi begynder jo, eller har rettere
alt længe talt om, hvor snart det
bliver at komme hjem, men
på den anden side, så føler vi
også, at det bliver lidt løjerligt
at rejse herfra, da vi jo dog ikke
har så megen sandsynlighed for
at komme her igen, og opholdet
her, dog er sådan et helt afsonit
i vores liv. Ja sådan er nu
vores svage hjarter delt, men jeg
tror nok, at når vi er hjemme,
så vil glæden derover ~~fordubles~~
Hellas.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 21 Nr. 13

Vi begynder det nye år, med et med-
vist vj. regn og kulde, så vi skøn-
ner på den lille Kæbeloven, som vi

har anskaffet, skönt det jo ikke er
nogen mønstersom. Al' om Ligger
Ebbelille og sludrer sådan med
mutter sin. Igar havde vi skönt
salatin, men Kulde, og de foregaaende
to dage Kulde og storm og nogen regn,
men indtil da har vi i en måneds
tid haft det mest hemrivende vejr.
Det blev bedre og bedre, så det
på slutningen var som når vi
har rigtig godt vejr midtdommers,
dette vil vise, natterne var jo køligere
Nedens jeg skrev dette sidste, gred
Ebbe, men nu er han aller vel til-
pads, hans stemmeringer veksler så
hurtigt. Så nu studerer han, for
Juguborg gik fra ham. Det
fotograf efter min tegning af ham,
som jeg sendte Dig er jo meget søgt,
bare Du kan se det, det forestiller
ham i et af hans aller bedste
øjeblikke, han tager sig sandelig
ikke altid så godt ud, men jeg

fik ham intet tegnet en dag han
var i ualmindeligt pælehumør.

V. havde ikke så rar en juleaften,
som jeg tænker I har haft hjemme,
vi blev nemlig indbudte til Lies-
bergs, og vi kunde umulig sige nej.

V. kan såmænd godt lide dem,
naamlig ham, men nogen kristen
julefest vidste vi jo nok, at det
ikke vilde blive, og det blev det
heller ikke. Der var hans to søs-
inder, Rahbek og Weismann, som
er bestyrer af Kongens gods Tatosi.

V. kunde altså ikke rigtig gøre
det juleligt hos os selv, men
inden vi gik derhen, gjorde vi dog
lidt, f. eks. vi spiste en Kalkun
istedetfor en gæs, og så svalgede
vi i breve. Juledag gik vi
hen i den Engelse Kirke, hvor
vi af og til kommer, og bygger
os ret vel. Præsten var syg, men
der havde dog samlet sig en lille
menighed, som sang meget høje
salmer. Et I mærkningen gik

Elise og jeg var i fyrrerokken på
Lykabettes og stjal en stor fyrrerok,
som blev plantet oveni vor lille
Kakkelovn og besat med stykker
af en voksestabel, og så holdt
vi juleaften juledag, men vi blev
jo lidt forstyrret af et par piger
ovmtra (fra vortens) som var nysgjerrige.
Om formiddagen blev vi overfaldet
af musikanter, som musikerede
ind i forstuen, og lavede nogle fede
bredvandede lyde, og igjæraften, det
var jo nytårsaften, var her igen
nogle, men de var nu ikke så
slumme. De kom igen imorges, medens
vi lå isengen, men var joise pibe
det påfund, som hun var meget
stolt af, at sige, at vi var i kirke,
og så piller de jo af, og da de
sæere kom igen, havde vi lukket
portier. Ja denmegang får jeg nu
ikke skrevet til Cathrine, ønske hende
og Nicolai et godt nytår, og take
hende for hendes brev, og lev så vel
alle sammen. Din bror Niels Skovgaard.